

Prima instanță: Judecătoria Soroca
Judecător: D. Gherman
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: E. Ababei, A. Garbuz, G. Polivenco

Dosarul nr. 2ra-2582/16

ÎNCHEIERE

23 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Brînza Valentina,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Brînza Valentina împotriva lui Procopii Igor și Procopii Ana cu privire la revendicarea bunurilor imobile din posesie străină,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Brînza Valentina și a fost menținută hotărîrea Judecătoriei Soroca din 20 ianuarie 2016,

c o n s t a t ă

La 27 octombrie 2015, Brînza Valentina s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Procopii Igor cu privire la revendicarea bunurilor imobile din posesie străină.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 28.01.2015, a vîndut casa de locuit care îi aparține cu drept de proprietate prin intermediul reprezentantului Șaragova Claudia, împuternicită prin procura din 17 aprilie 2014, care este sora ei, deoarece a fost plecată din țară.

Menționează că, în anul 2013, luna aprilie, Procopii Ana s-a apropiat de ea cu rugămintea de a cumpăra casa, comunicîndu-i totodată că la moment nu are toți banii. La cele declarate că nu are bani, ea ia refuzat categoric. Mai tîrziu, peste un an în luna octombrie, a venit la sora ei Saragova Claudia, deoarece ultima nu era în țară cu rugămintea de a-i permite să locuiască în casă, din motiv că nu are unde locui, cu condiția că plata pentru casă o va achita în rate timp de un an de zile. La acel moment sora, Șaragova Claudia i-a refuzat repetat, declarînd că cînd va veni Brînza Valentina acasă, vor decide cum să procedeze.

În luna aprilie 2014, cînd reclamanta era deja acasă, Procopii Ana s-a apropiat de ea cu rugămintea de ai permite să locuiască în casă, iar banii pentru casă să-i fie restituite în rate. La rugămintea lui Procopii Ana, reclamanta a reacționat pozitiv permițîndu-i să locuiască întocmind totodată procură surorii Șaragova Claudia de a

vinde casa de locuit situată în s. Hristici r-nul Soroca.

Toate tranzacțiile de vânzare s-au făcut cu Procopii Ana, însă Procopii Igor nu a participat niciodată la discuții în privința vânzării și nici nu a fost să vadă casa care urma să o cumpere.

La data de 12.04.12, au intrat în casă să locuiască, fără a da careva sume bănești.

Prima tranșă de bani a fost achitată la 28.12.2014, după care la 28.01.2015, reclamanta a întocmit contractul de vânzare cumpărare, însă suma nu era integral achitată, din care motiv Șaragova Claudia nu le-a dat contractele la mână pentru a le înregistra la OCT.

La data de 10.04.2015 suma a fost achitată integral și Șaragova Claudia le-a oferit contractele după care au mers la OCT Soroca pentru înregistrarea casei de locuit pe numele lor. La momentul semnării contractului de vânzare cumpărare Șaragova Claudia a declarat pârteii că o să-și ia toate lucrurile, deoarece ei au trăit în casă timp de un folosindu-se de bunurile care au aparținut. Bunurile din casa Șaragova Claudia le-a luat cu conflict, deoarece Procopii Igor declara că el este gospodar și totul îi aparține. În afară de bunurile din casă în gospodărie mai erau bunuri care se aflau în șopronul gospodăriei, în privința cărora la data de 24.06.15 Șaragova Claudia a apelat la ei ca să le ia, însă ca răspuns a insultat-o cu cuvinte necenzurate a alungat-o din ogradă cu amenințări că dacă va intra încă o dată în ogradă o va omorî, luându-le cu mare greu. Totodată conflictul a ajuns pînă ia îmbrîncire, apelînd poliția.

În gospodăria dată au mai rămas următoarele bunuri: 3 țevi de metal cu diametrul 130 cu lungime de 9 metri și 3 țevi cu diametrul de 300 cu lungimea de 5 metri. Aceste țevi îi aparțineau de mulți ani, însă Procopii Igor nu dorește să le întoarcă, declarînd că țevile s-au vîndut împreună cu casa.

Respectînd calea prealabilă, la data de 10.09.2015, a înaintat o preîntîmpinare către Procopii Igor și Procopii Ana solicitînd restituirea țevilor, care se află în gospodăria pe care reclamanta a vîndut-o, la care nu s-a reacționat nici într-un fel.

La 17 decembrie 2015, reclamanta Brînză Valentina a înaintat cerere de chemare în judecată modificată privind revendicarea bunurilor din posesia nelegitimă a pîrîtului prin obligarea pîrîtului să le predea. De a încasa de la pîrît în beneficiul acesteia cheltuielile de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Soroca din 20 ianuarie 2016, s-a respins ca nefondată cererea înaintată de Brînză Valentina către Procopii Igor și Procopii Ana cu privire la revendicarea bunurilor imobile din posesie străină și anume: 3 țevi metalice cu diametru 130 și lungimea 9 metri, 3 țevi metalice cu diametrul 300 cu lungimea 5 metri și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 12 iulie 2016, s-a respins cererea de apel depusă de Brînză Valentina și s-a menținut integral hotărîrea Judecătoriei Soroca din 20 august 2016 în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Brînză Valentina către Procopii Igor și Procopii Ana cu privire la revendicarea bunurilor imobile din posesie străină.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 19 septembrie 2016, Brînză Valentina a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a

acțiunii înaintate. A solicitat recurența și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 5 631 lei.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurența a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa părților la 22.07.2016 (f.d. 121), cât și faptul că la materialele cauzei nu sunt careva probe privind recepționarea acesteia, recursul se consideră declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Brînza Valentina nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurența nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod

arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Brînza Valentina ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Brînza Valentina se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță